

det samme Forslag til Fordeling af Statstilskuddet som vi, kun med den Forskel, at Pengehjælpen skal beregnes efter en mindste Ydelse af 40, 55 og 70 Øre, henholdsvis for Landdistrikterne, Byerne og København, medens vi foreslaar Sætserne 40, 50 og 60 Øre. Men det selv samme Mindretal, som i sin Betænkning skriver, at det ikke under disse Forhold kan finde det forsvarligt at berøve visse Sygekasser noget af det Tilskud, der hidtil er ydet, og som senere hen skriver, at det ikke kan være med til at berøve en anden Gruppe Sygekasser en Del af det Tilskud, der hidtil har hørt til deres Budget, stiller ogsaa Forslag, ikke om, at de københavnske Sygekasser skal miste 62,000 Kr., men om, at de skal miste 37,000 Kr. Hele vor Forbrydelse overfor de københavnske Sygekasser indskrænker sig altsaa til, at vi kræver 25,000 Kr. mere af dem, end Mindretallet gør. Medens jeg beskæftiger mig med Statstilskuddets Fordeling, ønsker jeg desangaaende at gøre endnu en Bemærkning. I Bilag 13 til Betænkningen vil man i første Tabels første Række lægge Mærke til, at Udgiften til Lægehjælp stiger efter en større Maalestok, efterhaanden som man glider fra København til de jydsk Landdistrikter. Det samme kan siges om Hospitalshjælpen, dog hertil skal jeg komme tilbage. Naar man derimod ser paa den Række, der angiver Pengehjælpen — vel at mærke beregnet efter Sætserne 40, 50 og 60 Øre —, vil man se, at her er Ordenen omvendt, thi medens København staar med 604,000 Kr., staar Jyllands Landdistrikter med 244,000. Betragter man dernæst første Række i Tabel 2, der viser, hvilke Indtægter de forskellige Grupper af Sygekasser har haft af Statens Femtedel af Sygekassernes Kontingent, vil man se, at København har et højt Tal, medens Øernes og Jyllands Landdistrikter staar med meget lave Tal, en naturlig Følge af, at de københavnske Sygekasser — delvis for Resten ogsaa Sygekasserne i Købstæderne, navnlig i de større Provinsbyer — har haft meget høje Dagpenge og desuden yder fuld Medicinhjælp til deres Medlemmer samt i Barselhjælp 15—20 Kr. i hvert Tilfælde. De to sidste Ydelser kræves ikke af Sygekasseloven. Pengeydelsen kræves ikke i den Grad, hvori den er ydet, der kræves kun et Mindstebeløb paa 40 Øre daglig.

Jeg vender mig saa til Hospitals-hjælpen i København. Det er ganske rigtigt rent regnskabsmæssigt, hvad der staar opført, at Sygekasserne i København i Aaret 1911 har betalt Hospitalsregninger til et Beløb af 251,137 Kr. Men hvis man tror, at Sygekasserne har baaret denne Udgift,

tror man fejl. Jeg er blevet underrettet om, hvorledes Forholdet er i saa Henseende, og indtil det bliver modbevist, staar det fast. Betalingen paa de københavnske Sygehuse er ualmindelig billig i Forhold til, hvad den er paa Landet, nemlig 1 Kr. 20 Øre daglig for Ophold og Behandling, medens den ude paa Landet er 1 Kr. 50 Øre op til 2 Kr. Det er en Fordel, som de københavnske Sygekasser har frem for andre Sygekasser. Det er endvidere fortalt mig, at de københavnske Sygekasser har endnu en stor Fordel, og det er den, at Kommunen, efter at Sygekasserne har betalt for deres Medlemmers Ophold paa et Hospital i 13 Uger, udreder hele Udgiften for de næste 13 Uger; for disse har Sygekasserne ikke en Øres Udgift, medens de 13 Uger alligevel regnes med, naar det gælder om at gøre op, hvorvidt et Medlem har faaet Understøttelse i 60 Uger i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar. Det er en stor Fordel, som jeg ingenlunde misunder de københavnske Sygekasser — jeg priser Københavns Kommunalbestyrelse, fordi den har truffet en saadan Ordning —; men nægtes kan det ikke, at dette er en Fordel for de københavnske Sygekasser, som vi ikke kender noget til i den øvrige Del af Landet. Hertil kommer endnu en tredie Ting. Vi har i den gældende Lov en Bestemmelse, som er overført i det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler, i § 22 Nr. 2, hvor der staar, at det i en Sygekasses Vedtægt kan bestemmes, at under Ophold paa Sygehus Pengehjælpen for gifte Medlemmer nedsættes, dog at den i intet Tilfælde bliver under 30 Øre daglig for et ubemidlet mandligt Medlem, samt at den for ugifte Medlemmer nedsættes eller bortfalder. Der er ikke stillet Ændringsforslag hertil, og hvis Lovforslaget ophøjes til Lov, staar denne Bestemmelse altsaa i § 22. Den bruges den Dag i Dag, men der er en væsentlig Forskel paa, hvorledes den anvendes. Naar den almindelige Dagpengeydelse ude paa Landet er 40 Øre eller deromkring, maaske 50 Øre og i enkelte Tilfælde 60 Øre, kan en Landsygekasse, der yder 40 Øre i Dagpenge, under almindelige Forhold for gifte Medlemmers Vedkommende nedsætte Dagpengeydelsen med 10 Øre, altsaa til 30 Øre, det er alt. I København derimod, hvor man har de høje Dagpenge, kan der, naar et Medlem bliver indlagt paa Sygehuset — Sygekassen betaler ganske vist Sygehuse-regningen — og har tegnet blot 1 Kr. i Dagpenge, afkortes de 70 Øre. Det er altsaa ikke nogen stor Udgift, københavnske Sygekasser har til Hospitalshjælp, naar man